

7 И Ѡговориѡа: не знаеме Ѡ гдѣ ѣ.

8 И Исусъ имъ рече: нито азъ ви казввамъ съ коа власть стрѡвамъ тѣа (работы).

9 И начала да дѡмакъ нарѡдатъ тѣа прѣтча: челоуѣкъ нѣкой насади лѡзѣ, и даде го на работницы да го копалтъ, и ѡиде си, и нема го много години.

10 И на време то прати (ѣдногѡ) раба при работницы те, да мѡ дадатъ Ѡ плоджтъ лѡзний: а работницы те го биѡа, и испратѣѡа го празденъ.

11 И пакѣ прати дрѡгаго раба: а работницы те биѡа и него, и ѡбезчестѣѡа го, и испратѣѡа го празденъ.

12 И пакъ прати тѡще и третѣаго (раба): а ѡни и него като оуранѣѡа, испядѣѡа го.

13 И господаро на-лѡзѣ то рече: що да направимъ; да прѣтимъ сына моего возлюбленнаго, негли, като го видатъ, ще да се засраматъ.

14 Но работницы те като го видѣѡа, помыслиѡа въ себе си, и говорѣѡа: тѡа ѣ наследникѡ: елате да го оубиеме, за да бжде наше наследѣѣе то мѡ.

15 И избѣдоѡа го вниъ Ѡ лѡзѣ то, и оубѣѡа го. Шо ще да прави прочее госпо-

даро на-лѡзѣ то на ѡниа работницы:

16 Ше дойде, и ще да погѡби тѣа работницы, а лѡзѣ то ще даде на дрѡги, и като чѡѡа, рекоѡа: данѡ не бжде (това).

17 И тѡй като погледна на ниѡъ рече: шо ѣ прочее това писано то: зашо каменѡатъ когѡто презрѣѡа зидатели те, тѡй бжде глава на-кюше то:

18 Всякой който падне на тѡа камыкъ, ще да се стрѡши: а на когѡто падне тѡй, ще да го сотрѣе.

19 И поискаѡа архѣереѣ те и книжницы те да тѡратъ на него рѡѡе те си: и оубоахасе Ѡ нарѡдатъ: зашто раздѡѡѡа че за ниѡъ рече тѣа прѣтча.

20 И като го извардѣѡа, пратѣѡа навѣтницы, които се прѣтворѡваѡа да са прѣведни: за да го оуловатъ въ нѣкол рѣчь, та да го предадатъ на начальство то, и на власть тѣа игѡмшнова.

21 И попытѡа го, и рекоѡа: оучителю, знаеме, че правѡ дѡмашъ и оучишъ, и не глѣдашъ на лице, но воистиннѡ бжѣатъ пѡть оучишъ:

22 Трѣбѡва ли да даваме данокъ на кѣсара, или не:

23 И като раздѡѡѡа лѡкав-